

FM

3

9

3

2

1

8

7

9

1

SZARVASI UJSÁG

1879. /3.évf./ . jan. 5-dec. 28. 1-52.szám.

Rendk. mell.: 1 db: 26.számhoz.

Hiány: 2-4., 6-18., 23.sz.

SZARVASI ÚJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz SZARVASRA
csímszendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után 100 szóig . . . . . 1 kr.
Asonfelül 1 1/2

Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdeté-
nyekért térmérték szerint, minden négyesög centiméter
után 3 kr. számíttatik. — Állandó hirdetésményeknél
kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Árpád, irodalmi
és nyomdai intézetbe küldendők.

UJÉVRE.

Egy buborékkal kevesebb,
Az örökélet tengerén;
A sir egy lábbal közelebb —
És távolabb egy szép remény.
Álljunk meg egy kissé bará-
tim . . .

Sajnos, de nem leplezhető tény, hogy az imént
kiszzenvedett 1878-dik évet sem jegyezheti föl Magyar-
ország oda, hol boldog évei följegyezve vannak.

Csüggettség, önbizalmatlanság, erőnk nem is-
merése, majd kapkodás ide-oda — jellemzik a múlt
évet.

Voltak már a magyarnak siralmas évei, mikor
ellenségei kárörvendezve hirdették, hogy vége, kiszen-
vedett; mikor a kishitűek lemondtak a reményről s
mint a buta fatálisták hogy szoktak tenni: összetett
kezekkel várták, mit fog hozni a siető jövő.

Szerencséjére azonban akadtak mindig kellő idő-
ben nagy emberei, kik a hazaszeretet szent lángjával
szivükben fölrázták a magát elhagyni akaró, agónizáló
nemzetet; kik megmagyarázták neki, hogy:

„Nincs vessze semmi sors alatt,
Ki el nem csüggedett!”

Es élünk ma is, élni fogunk ezután is, csak ne
hagyjuk el magunkat.

Az önérzet, a saját erőben vetett hit és bizalom
az, mi fenntart egyeseket éppen úgy, mint nemze-
teket.

Igaz, mostanában a közöny irtóztatóan pusztít
közöttünk, pedig ha valami, úgy ez azon baj, mely
leginkább agyonfojthat.

A honszeretet, mely csodákat szokott mivelní bé-
kés, valamint harcziás időkben kivesző félben van.

Node majd másképp lesz ezután, ki kétkednék
abban! . .

Az ujévvvel leveted az ó-embert, s felöltöd az újat.
Teremtesz magadnak alapot, hogy megélhess; tudni

fogsz dolgozni magadért, tudni fogsz a hazáért, a
közjóért.

Mert a tejjel-mézzel folyó föld ma már csak úgy
fog teremni áldást, ha a munka veritéke hull reá.
Szükségünk van munkás iparosra, kitartó földmive-
lőre, okos kereskedőre, józan politikusra; szükségünk
van mindenkire, ki azzal az elhatározással lép a cse-
lekvés terére, hogy a maga és a haza érdekében
munkáljon.

Az iparosok előtt egy csaknem miveletlen tér
van, melyet meghódítani — dicsőség; a földmivelőtől
függ, hogy a legkisebb talpalatnyi föld egy-egy darab
kenyérré, s minden porszem a haza kincsének egy-
egy aranyporává legyen; az okos kereskedő lesz az
érdem, ha produkcióinknak piacot csinál mindenütt,
a hol csak lehet; a jó politikus előtt le fogjuk venni
a kalapunkat, ha bölcs törvényeket alkot.

Hassunk, gyarapítsunk, teremtsünk. Mondjunk le
a szédelgés és pártpolitika meddő küzdelméről — ez
új esztendőben.

Némuljon el az önhaszonlesés ördöge, a piszkos
érdekek harcza, a nemzeti gyűlölködés, melyet egyes
nagyravágyók, vagy akár ábrándozók szítanak e haza
külömböző ajku gyermekei között.

A vész-hollók károgása helyett legyen csönd; a
visszavonás helyét foglalja el az egyetértés; a gyűlöl-
séget szorítsa ki szivünkől a testvéri szeretet.

Csak így lesz boldog e haza, csak így lesz bol-
dog e nemzet, mely a hármass halom tövében s a
négy folyam partjain lakik közel egy ezredév óta . .

Legyen áldott munkálkodásunk, melyet hazánk
javára kitartással és hittel folytatunk.

Boldog ujesztendőt!

Csarnok.

A fehér és piros rózsák háború,

Shakespear III. Richardjában.

— Molnár Györgytől. —

Shakspeare e nagyszerű műve' mellékkörülményeinek — és némi részben Rikárd alakítására is — szükséges az angol történet ide vágó lapjainak olvasása, ismerete. E tekintelben maga Shakspeare szolgál bőséggel anyaggal IV. Henrik király című történelmi drámájának három részből álló művében, mely egy darab dialogizált história, a Shaksperenél megszokott bámulatos plasztikai arányokkal és drámai alkotással.

Tomori Anasztáznak soha el nem hervadó érdeme marad, hogy anyagi áldozata folytán a magyar nemzet művelésére és művelődésre szomjazó társadalmának alkalmat nyújtott Shakspeare lángszellemének kincsforrásából merithetni, még pedig oly kristály tisztán, mint az érdemeit eléggé nem becsülhető t. Kisfaludy-társaság kiadása folytán kaptuk nevezetes költőnk klasszikus fordításaiban, jelesen VI. Henrik három részét Lőrinczi (Lehr) Zsigmond remek tollából és III. Rikárdot a nagy emlékeztető magyar drámaíró Szigligeti Edétől.

„Shakspeare művei ma már világtulajdonná váltak s ezeknek élvezetétől nem lehet megfosztani egy népet sem, mely a szellemi és anyagi előhaladásra igényt tart.“

E szavak kíséretében engedélyezte a bécsi censura 1875-ben a York-Lancasteri király tragédiákat az udvari várszínházban való előadhatásra, egyszersmind azon őszinte óhajjának adván kifejezést, hogy: „e művészi vállalkozás, mely úgy az udvari várszínház lörekvéseinek, mint művezetőségének oly nagy díszére válik, a legjobb sikert arassa, hogy ez által is eszközöltessék a művészi jelentőségű intézet felvirágoztatása, mely egész Ausztriának érdekében van.“

Ez elismerő szavak a bécsi censurát kezelő külügyminiszter gr. Andrástól legméltóbban bizonyítják, hogy mily nagy szolgálatot tett nemzetének a shakspeare-i művek átfordításával a Kisfaludy-társaság is, és maguk a költők, de első sorban Tomori Anasztáz.

Igy, — Lessing szavaival élve — nálunk is egyre kevesebb lesz azon szerencsétlenek száma, kik Shakspeare-t nem ismerik!

Vajha ne csak könyvekben bírná a nemzet, hanem színházain is láthatná már e király drámákat!

Vajha az új drámai igazgatás ne állaná útját, mint 1873-ban történt, mikor III. Rikárd sikerdús előadásai után a shakspearei királydrámákat előbb színre akartam hozni, mint Dingelstedt, a bécsi udv. színház igazgatója, — pedig benyújtott scenirozásomban éppen úgy megnyugodott az igazgatóság, mint a III. Richárd scenirozásában.

Ez most, midőn több jeles erővel szaporodott a nemzeti színház művészi koszorúja, sikerdúsabban is kivethető.

Shakspeare királydrámáinak színre hozatala a művészeti szempont mellett III. Rikárd végett is szükséges, mert Shakspeare e legnagyobb tökéletességű tragédiáját csak akkor fogja a közönség teljesen érteni, élvezni és kellően méltányolni, ha előbb látta, megismerte e királydrámákat, melyeknek III. Rikárd úgyszólván, sirhantja, sírkő-táblája.

Shakspeare VI. Henrik I. részét így vezeti be a „kar“ által:

— — — — —
— — — — —

„Hatodik Henrik, már polyáiban
Frank s angol fejedelem. . . . .
„Annak sok ág-bogú tanácsában
Elvértett Frankhon s vértett Angliája.“

VI. Henrik I. részének II. felvonás IV. színén a „Temple“ kertben kezd először alakot öltetni azon 30 éven át tartó testvéri és polgári háborút, melybe Franciaország is belé vegyült, mely a legvéresebbé festette Anglia történetének lapjait, vér-özönnel borítá Angol- s Frankhon téreit; mely ádáz hosszú harc a fehér és piros rózsák néven oly gyászos emlékeztető az angol történetben, és III. Rikárd alatt a York-ház bukásával s a piros rózsák győzelmével befejeződött.

A Lancaster és York házaknak Anglia koronája és trónjához való jogigényei fölött vitázva jönnek a kertbe Somerset,

T Á R S A S Á G

Egyszer csak eljön...

Egyszer csak eljön az idő
Midőn múlttá lesz a jelen,
Emlékké válnak tetteink,
A hír, dicsőség, szerelem. . .

A „mostanból“ lesz a „hajdan!“
Kik ma küzdtek, nyugszunk majdán, —
És még nem élő emberek
Sohajtanak sírunk felett.

De az idő halkán — lassan
Töröl, tör az emlékeken,
S nevünk, kopott betűivel
— olvashatatlaná lesz.

Sok nemzedék élt már előbb;
Nemes szívek, nagy jellemek;
Mi is feledtük őket, és
Miránk mért emlékezzenek?

Hogy éltem egy vízbuborék,
Hogy művem elvesz mint a nyom,

Mit a révbe futó hajó
A tiszta víz tükreibe nyom.

Hogy énem elszáll mint a köd!
Hogy elhangzik hírem — nevem —
Emlémem is nagy hirtelen;
Mindezt tudom, s nem fáj nekem.

De óh édes kinszenvedés,
Szerelmi bú, kétség'ésés,
Uj fájdalom! Futó remény,
— Hulló csillag szívünk egén —
Néma vágy fájt óhaja,
Vonagló szív vég-sóhaja:
Ti el ne vesszetek soha.

Édes szellők ké' vájlatok!
Hogy a megtört szívek felett
Vigasztalón susogjatok:
Elmulik minden itt veled;
Se örök kéj, se bú nincsen,
— Kihal és elpusztúl minden!“

DOBSA LAJOS.

Suffolk, Warwick grófok, York herceg (III. Rikárd atyja),
Vernon és egy jogtudós.

York herceg így szól;
„Lordok, urak! miért e hallgatás?
A jog ügyében szólni, senki sem mer?
Mert szólni áttal s kötve nyelvetek,
Az érzület hát szóljon néma jelben.
Szakítson az, ki igazi nemes
S megáll érzete tisztasága mellett,
Ha véli, hogy igazság volt szavam,
Fehér rózsát e törül énvelem.

Somerset. Szakítson az velem, ki nem hizegő, gyáva
És az igazság pártján állni mer,
Piros rózsát e törül énvelem.

Warwick. Nem szeretek szint s a szutyongató
Aljas hizelgés szinkedése nélkül
Töröm le Platagnettel e fehérret,

Suffolk. Én e pirosat ifjú Somersettel,
S azt mondom, a mit ő állit, igaz,

Vernon. Előbb légyen kikötve: a kinek
Majd kevesebb rózsát szakítanak,
Ismerje el, a másiké a jog:

(elismerik)

A tiszta ügy jogáért hát e szűz
Halvány virágot szakítom le én,
S fehér rózsára adom szavamát.

Jogtudós. Ha tudományom nem csal s könyveim,
Melyet kifejtél, esalfa volt az érv;
Jelélül, im fehér rózsát török.

York. Nos, Somerset, hol vannak érveid?
Somerset. E kardhüvelyben! s ellenök vitázván,
Rózsád fehérre vérpirosba vész.

York. Rózsádba' ninesen féreg, Somerset?

Som. Mantagenet, rózsádon nincs tövis?

York. Pedig szűrés, megvédeni igazát,
Mig féreg emészti rózsád esalfaságát.

Som. Vérszinű rózsám lel barátokat,

A visszatérés örömei.

(Rajzolat).

— Francia eredetű után. —

Ah! quel plaisir d' être soldat!

Ah! mily gyönyör az, katonának lenni!

Nem-e ez a jelszava mindenkinek, aki zászló alá kerül,
és mikor hét hosszú éven át megmérkőzött a katonai élettel,
mint igyekszik azt megegyezni!

Ily sorsa volt Bénécourt Andrénak is, aki épen és teljesen felszabadulva tért vissza Afrikából, ahol, mint a katonai stílus mondja, kevés kellemetességet tapasztalt. Miután öt évig nehéz harcokat vivott a kabylok ellen, egy nap elhatározta, hogy nehéz forrózába fog esni és abból lassan felülvélve, elfogatja magát az ellenség által. Két évig mint fogoly, azon szerencsében részesült, hogy az emir sátra után nehéz gyalogsétákat kellett neki tenni.

Türelme csak ekkor kezdte elhagyni; szökést kísértel meg és sikerült is neki táborába jutni éhesen, ruhától megfosztva. Ott több irat várta őt, mik közül leginkább megnyerte tetszését teljes elbocsátatása a katonai pályától. A máriádák iránt érzéketlen katona dobogó szívvél lépett a hajóra, mely kész volt az indulásra, hogy hazájába vigye őt.

Toulonba érve, még csak Franciaországot kellett keresztülszelnie, hogy haza érjen. Hosszu utjában érezte, mit tesz az.

York. És e haragtól halvány színű rózsát
A véremésztő gyűlölet jeléül,
Lelkemre! addig hordom hiveimmal,
Mig vagy siromba hervad énvelem.
Vagy felvirul méltóságom fokáig.

Warwick. E rózsát hordom a te pártodon (York pártján)
S azt jóslom én itt: e mai civódás,
Mely pártviszálytá nőtt a Temple-kertben,
A rózsák közt, még lelkek ezreit
Halálba, halálos éjbe elmerit.

A kertből tüstént a parlamentbe viszik az ügyet és VI. Henrik király ünnepélyesen helyezi Plantagenet Rikárdot a York királyi hercegségbe. A Temple-kertben elszórt mag véres kalászkokat hajtott, melynek évek hosszú során át való kászálásában még az ezerkarú halál is elfáradt; és a melynek ádáz küzdelmében két nemzet reménye dőlt temetellen sirba, két nemzet virága lön letarolva — a fehér és piros rózsza zászlóinak árnyalaiban!

A trónon ülő Lancaster-ház ellenében a Clarence-i York-ház örökösödési jogát, — mely miatt a fehér és piros rózsza háború folyt, — a következő származási rend bizonyítja:

III. Eduárd királynak, a Plantagenet házat alapító II. Henrik fiának, (kitől Lancaster és York családok származtak) hét fia volt:

1. Eduárd, a fekete herceg, ki még atyja életében meghalt.
2. Hatfield, szintén meghalt és utód nélkül.
3. Lionel, Clarence-i herceg.
4. Gaunt János, Lancaster herceg.
5. Langley, York herceg.
6. Woodstock, Gloster herceg.
7. William Windsor.

Az első fiúnak, Eduárd hercegnek fia volt II. Rikárd király, kit a negyedik fiúnak Gaunt Jánosnak legidősebb fia, Bolinbrocke Henrik (IV. Henrik) fosztott meg trónjától, s Pomfréthan megöletett s magát királylyá emelte. A York-ház Lio-

visszatérni az ellenséges földről. Minden öröm, minden boldogság, ami csak létezik, a visszatérő katonáé; a legmerészebb remény is csak övé.

André is remélt: képzelete boldogságát élénk színekben tüntette szeme elé.

Nyolcz nap alatt Rouenbe ért: türelmetlensége egyenes arányban nőtt előrehaladásával. Végre egy szép augusztusi estén vidáman lépdelt saluja felé.

Utközben átfutott emlékein; fáradozásain, szenvedésein, a kiállt veszélyeken — s aztán, mosolyogva az ellentétben, elgondolta visszatérésének örömeit. Láttá, mint jönnek elő, az ősi házból a tisztos öregek, hogy megöleljék fiukat. És Kathalin, kedves kis nővére, talán már eladó is; mily boldog lesz, ha épen lakodalma előtt ér. haza! És József, kedves öcsese, mennyire fejlődhetett azalatt! Még volt egy, akit emlékeinek felidézésében utoljára hagyott . . . unokanővére Teréz; Teréz, örökbe fogadott testvére, jegyese. Még gyermek volt, midőn elhagyták egymást, de már akkor erősen vonzódtak sziveik egymáshoz. Oly édesen fogadta, hogy csak róla fog mindig gondolkozni . . . Mily gyöngéden fogja őt megölelni . . . őt, aki nemokára jegyese lesz . . .

Erre a gondolatra André ismét az a gyerek lett, aki ugye- legve szökdecselt egykor ezen az uton s akinek Teréz oly édesen tulta fülébe sugni a bucsuzáskor, hogy csak rá fog gondolni még lig.

neltől, a harmadik fiutól vezette le a maga sarját, kit Gaun vagyis IV. Henrik) előtt illetett volna a korona II. Rikárd után.

(Folyt. köv.)

H i r e k.

— **Fogadják** lapunk tisztelt olvasói jó kívánatainkat az ujévvél. A szellemi jó viszony, melyben szerencsénk van állani t. olvasóinkkal, ösztönül szolgál nekünk lapunkat oda fejleszteni, hogy az, mint a társadalmi élet közlönye, s mint olvasóink házibarátja a hazafias eszmék, a helyi és általános érdekek s a szép izlés-fejlesztésének méltó organuma legyen. Az ujév új köteleességeket róv lapunkra, melyeket főtörekvésünk lesz derék munkatársaink segítségével hiven betölteni.

— **A helybeli jótékony „Nőegylet“** egyesülve a „Kisded-óvó-egyesülettel“ f. é. február 1-én tombola játékkal egybekötött tánczvizalmat rendez a „Bárány“ vendéglő nagy termében, mindkét egyesület alapítókéi gyarapítására.

— **A szarvasi kaszinó** saját könyvtára javára jövő szombaton, e hó 11-én, a „Bárány“ vendéglő nagy termében tombola-játékkal egybekötött zártkörű tánczvizalmat rendez. A rendező bizottság felhívja a helyi és vidéki közönséget nyereménytárgyul szolgáló bármilyen kézi munkák vagy egyéb értékes tárgyak szíves adományozására, melyek f. hó 10-ig Potoczky Gedeonné urhölgyhöz Szarvasra küldendők.

— **Dr. Krečsmárik Jánost**, városunk szülöttét, ki a múlt hónapokban tevő le a bölcsész-tudori szigorlatot, 1878. november 1-től számított ranggal, mint szabadságot egy éves önkéntest ő felsége tartalékos tüzér hadnaggyá nevezte ki.

— **Mai számunkhoz** mellékelve veszik olvasóink a „Franklin társulat“ könyv- és hírlapkiadványainak jegyzékét. E magyar irodalmi társulat kiadványait ajánljuk községünk pártoló figyelmébe.

Aztán, hogy teljes legyen a kép, az egész falut képzelete elé idézte: az ősi atyai házat, a kis kerttől körülvéve, melyet József kétségkívül gondozott távolléte alatt. André megtanította őt arra, mert azt akarta, hogy Teréz soha se legyen virág nélkül . . . Különösen vasárnap, mikor Teréz a templomba ment s ő a kertből kísérté lépteit, míg elhangzottak s nem láthatta őt . . .

Senmi részlet sem került el figyelmét emlékeiben. Boldog ifjúságának ábrándjai ott lebegtek szeme előtt, s ő úgy szívta be őket.

Végre a nap felkelt s a boldog katona elmerülhetett a táj szemléletében. Szeme elé tűnt ismerős faluja, a reggeli levegő édes illatát lehelte be s a felkelő nappal keletkező mozgás zaj is oly különös érzelmek közt ringatta őt. A föld ékes szőnyegként terült el előtte s lábai olykor egy-egy illatot lehelő virágra tapadtak: diadalul a visszatérő katona számára! míg a fákön a pacsirta emlékező hangja köszöntötte őt.

Minden lépéssel új emlék s vele új rezdülés a szíven. Végre a kis falu első házai is feltűntek. Itt van Hubert apó háza . . . az öreg temető fagyalvesszejü kerítésével . . . Csaknem akaratlanul ezen örökké csendes, szomorú helyre irányozta lépteit . . . de nem, el a bus gondolatokkal . . . oly szép az ott! Előtte állt a kenderes szín, majd távolabb . . . André

— **Figyelmessé** tesszük az érdeklettek azon körülményre, melyszerint Hanthó Kálmán ovodai igazgató ur kereskedő és iparos ifjak számára tanfolyamot nyitott a magyar, németnyelv szóp- és helyesírás, mondatlan, kereskedelmi ügyiratok szerkesztése, továbbá a történelem földrajz és számtan tanítására 5 frt havidíj mellett. E derék vállalkozás a mennyire hézagpótló városunkban: ép oly figyelemre méltó az érdeklettek részéről, s úgy tudjuk, hogy már is többen vették igénybe kereskedő-ifjak közül Hanthó ur tanfolyamát.

— **Statistica.** A lefolyt 1878-ik évben a szarvasi ev. egyházban. 1.) Született: fi: 508, nő: 481 összesen: 989. Ezek között: törvénytelen: 14 fi, 21 nő, összesen: 35; halvalett: 22 fi, 10 nő, összesen: 32; ikrek: 14 pár; elsőszülött 82 fi, 83 nő, összesen: 165. A szülöttek száma 83-al kevesebb mint 1877-ben. 2.) Házasságra lépett 233 pár, és pedig: nőtlen férfi hajadonnal: 172, nőtlen férfi özvegy nővel: 3, özvegy férfi özvegy nővel: 37, özvegy férfi hajadonnal: 19, elvált férfi hajadonnal 2. E szerint nősült: nőtlen férfi: 175, özvegy férfi: 56, elvált férfi: 2, férjhezment hajadon: 193, özvegy 40. Vallásra: tiszta ev. pár: 216, ev. férfi r. kath. nővel: 8, ev. férfi helv. hitv. nővel: 4, ev. férfi görög keleti nővel: 1, r. kath. férfi evang. nővel 2, helv. hitv. férfi evang. nővel 2, összesen 233 pár. Az összeeskötött párok száma 16-al kevesebb mint az elmúlt 1877-ik évben. 3.) Elhalt: 362 fi, 327 nő, összesen 689. Ezek közt: szerencsétlen eset által 11 fi, erőszakos halállal 1 nőgyermek, öngyilkos volt 2 fi, 1 nő, összesen 3. Elhalt 59 férj, 77 feleség; a halál tehát elválasztott 136 házaspárt. Szaporodott az egyház 233 párral s így a házaspárok száma nevedett 97-el. Elhalt 28 özvegy férfi, 32 özvegy nő, összesen 60 felpár. A halottak száma 148-al több mint az elmúlt 1877-ik évben. (Összehasonlítva a szülöttek számát a halottak számával, 300-al több született mint elhalt. E szerint az egyház létszáma az 1877-ik év végen: 20,688 lélek. 4.) Confirmáltatott tót nyelven: 177 fiu, 172 leány, összesen 349, magyar nyelven: 20 fiu, 8 lány, összesen 28, összesen: 197 fiu, 180 leány, összesen 377. 5.) Urvaesorával élt a betegekön kívül: 9576. 6.) Elemi iskolába járt a múlt évi vizsgáig: fiu: 1425 leány: 1277, összesen 2702. Ezek közül a városi iskolákban: 1905, a tanyai, pusztaí stb. iskolákban: 797.

uem bírt magával, nem lépdelt . . . rohant: megpillantotta házukat!

De mit jelent ez? A kapu töredezett. Ah József, te nem voltál távollétem alatt gondos házörző. André behatolt egy szakadékon a házba és ámulva állt meg. Mily rendtelenség! A fiu benőtte az utat, a paraj előtte a sok szép virágot, mikkel egykor Teréz ablaka mindig tömve volt. Egykor! . . . az ablakok most üresek, a szél kaczag csak fareteseiben. Mivé lett az a szép ezerlevelű rózsa, melynek illata betöltötte a falut! Száraz ágai a szél játékanak kitéve. Mi történtehetett itt? André remegve közeledik a szomorú lakhoz . . . Az ajtón nem mer kopogni . . . Egy repedésen benéz: a ház üres.

André szédülni kezdett. Kápráztató gyorsasággal tűntek el képei, miket ifjúságáról alkotott. A kert rendetlen utai közt a paraj alatt kuszált sírokat vélt látni. Irgalmas isten! Mily változás!

— Lám, hisz ez André! kiáltott egy ismerős hang.

— Jó napot, Hubert após! — szólt a katona felemelve fejét és bús mosollyal köszöntve a felé közeledő öreget . . . úgy tetszett neki, mintha szívét a megjelenő jól ismert hangja egy küssé ismét felmelengette volna.

— Ah, honnan jössz te, szegény André? kérdé az öreg, áthatolva a bozótton s az ifju előtt állva meg.

— **A szarvasi vadásztársaság** nagy körvadászata decz. 28-án tartatott meg Pusztá-Kákán. A vadászon 80 hajtóval 24 vadász vett részt, s összesen 90 nyúl és 2 db. fogoly-madár ejtetett. Estve a kaszinóban kedélyes közvacsora fejezte be a nap élményeit.

— **Hymen.** A bájos Tóth Ágnes kisasszonyt Szentandrásról közelébb jegyzé el ifju Erdélyi Mihály robogányi postamester. A frigyhez jó kívánatainkat fűzzük.

— **Hosszu farsangunk** nem igen mutatkozik élénknek és változatosnak. Mindössze két bálra van kilátás. Az egyik a kaszinóé, jan. 11-én, a másik a nőegyleté, február első napjaiban. Ép ezért érdekében áll városunk mulató közönségének e két bált felhasználni s azok nagyobb mérvű pártolása által reményt nyújtani azoknak, a kik talán még ezen kívül egy harmadik bál tervezésére gondolnak. Az első, a kaszinói, mint halljuk, igen érdekesnek mutatkozik s a hölgyvilág már eddig is élénk figyelmet tanúsít iránta, melynek sikere kétségtelen fényes lesz, s melynek emelésén a rendezőség buzgalma erősen munkál.

— **Tisza-Földváron** dec. hó 29-én, a „dalegylet“ javára tánczvizsgálommal egybekötött hangverseny tartatott. Sikerült a hangverseny is, a bál is s nem is volt egyéb hiba a dolognak, mint az, hogy a kis tánczterembe alig fért a sok tánczoló pár. A koncert legélénkebb része volt Bohus Jusztin, Helmecezy Ida, Kállay Etelka kisasszonyok tercettje, melyet kitörő és lelkes tapsok jutalmaztak. A koncert végét alig várta egy két hevesvérő ifju. Volt mulatás, kedv, táncz. A diszes hölgyközörsoruból főlemlítjük a következőket: Bohus Jusztin k. a. Bozóky Ilka k. a. Kállay Sándorné a. Kállay Etelka k. a. Szegedy Milly k. a. Helmecezy Ida k. a. Földessy Teréz k. a. Boczkó Istvánné a. Sarkady Lászlóné a. Ifj. Balog Mihályné a. Balog Pálné a. Balog Mari k. a. Katona Zsuzsána k. a. Tót Zsuzsána k. a. Reggel felé hanyallani kezdett a hangulat s amint a hajnal derengő világa távolról közeledett, már csak egy két bús ivót talált a termekben. Ohajtandó, hogy Földvár több ily sikerült bált rendezzen — csak hogy nagyobb teremben! — A bál bevétele 80 frt körül volt.

— **Az új bankjegyek** 1880. január 1-ről lesznek keltezve,

mindazonáltal legkorábban is csak 1880. március vagy áprilisban fognak kibocsáttatni. A bank a részvények átalakítását és kicserélését már a jövő év folyamában keresztül fogja vinni. A főbanktanács elhatározta, hogy legközelebb Budapesten is letétosztályt fog felállítani. A 4 új bankfők felállítására nézve eddigelő még nem érkezett meg a magyar pénzügyminiszter átirata, de naponként várják.

— **Világkiállítások.** Folyó évben Mexikóban világkiállítás fog rendeztetni, s már az előmunkálatok foganatosítottak is. — Az 1880-ik évben a legújabb világrész Ausztrália rendezni a világkiállítást, melyre már parlamentileg is megvan szavazva a szükséges összeg; dél-Amerikában Buenos-Ayresben is leendő ezután, a spanyolok alól történt felszabadulás 300-dik évének emlékére. — A negyedik kiállítás a new-yorki lesz, melyről már irtunk a mult alkalommal.

— **A „Békési Lapok“** czimű Gyulán, Dobay János szerkesztésében és kiadásában megjelent hetilap előfizetők hiányában megszűnt; e szerint ez évben csupán két lap jelenik meg megyénkben, lapunk, a „Szarvasi Ujság“ és a Békésmegyei Közlöny.*

POLITIKAI LÁTHATÁR.

A politikai események előterén még mindig a kelet ruméliai kérdés áll. Oroszország ugy látszik azt igyekszik elhíttetni a világgal, hogy rövid idő alatt hazaszállítja hadseregét. Mindenfelől megnyugtató nyilatkozatokat tesznek; Tottleben, és Stoliszin tábornok és Labanov herczeg egymást mulják felül a legbékésebb és legengesztelőbb nyilatkozatokban. Persze, hogy még azt ez orosz-török végleges békeszerződés aláírásának kell megelőzni, mert Labanov herczeg nyíltan megmondta, hogy az Rumélia kiűritésének nem ugyan hivatalos, de mindenesetre gyakorlati előfeltétele. E szerint még sok víz lefolyhatik a Dunán, míg ez a kérdés rendezve lesz, mert előbb mindenesetre az iránt is megállapodásra kell jutniok a berlini szerződést aláírt hatalmaknak, hogy ki tartsa fel a rendet Ruméliában az orosz megszálló csapat kivo-

— Honnan jövök? — kérdése Hubert apó, valóban elrémit.

— Hiszen csak . . .

— Ami itt látok, kinzó sejtelmet tűz szivembe és az ön szavai is . . .

— Hogyan, tehát nem tudnál semmit? . . .

— Semmit . . . Afrikából jövök, ahol fogoly voltam. Vidáman jöttem ide, reményteljesen, hogy megöleljem szüleimet . . . és mindnyájokat, kiket úgy szeretek! . . .

André nem végezhetette be szavait. Arca elsápadt, fogai összeszorultak s szeméit mereven függesztette Hubert apó zavart vonásaira.

— Hát bizony, édes barátom, szólta Hubert apó s arczát párszor megsimitotta, mint aki, hogy valami rossz hírt legalkalmasabban kifejezhessen, a gondolatokat keresi; — sok történet azóta, mióta elutaztál . . . nagyon sok . . . amint látod.

— De hát végre is, mi történt? —

— Semmi sem történt . . . csak úgy esett ki . . . hogy el kellett utazni . . . tudod . . . és a jó öreg igyekezett lassú adagokban beadni a mérget.

— Hogyan? tehát elutaztak? Ne kinozzon, édes Hubert apó; beszéljen kérem világosabban.

— Igen, szegény André barátom . . . rebegett Hubert apó, keresve a kerülő beszédet; — lásd, — szólta végre, nem lévén

képes elnyomni az őszinte hangot; veled mint érett emberrel beszéllek, te katona vagy . . . és hozzá még franciaia . . . (Hubert apó a császárság diadalmas hadjárataiban részt vett); neked lesz bátor-árgod meghallani, amit mondani akarok.

— Az ég nevére, Hubert apó, magyarázza meg szavait!

— Látod, André, ha elutazunk, tudjuk mit hagyunk el: de azt nem tudjuk, mit fogunk visszatérve ismét feltalálni . . . Nem lehet azon változtatni . . . az ember tervez, isten végez, mondják és jól mondják. . . Mindenre kell, hogy el legyünk készülve . . . Mindnyájan halandók vagyunk.

— Szüleim meghaltak! — kiáltott fel André; — belseje összeszorult, mintha küzdene a könnyek ellen, mik szemében kezdtek előcsillámlani. — Szegény szüleim meghaltak!

— Azt nem mondtam neked . . . nem mondtam, hogy mindakette . . . Ah! a te atyád oly jó és derék ember volt.

— Atyám! elvesztettem atyámat! — szólta André, könnyzárpor közt fuldokolva; — többé sohasem látom őt!

— Nyugodj meg, kérlek, André; lásd, ez úgy van, mint a katonai életben; ha megfujják a riadót; menni kell . . . Nincs senki, aki ne sajnálná őt; és ha nem is lehetünk mind együtt, azért, akik itt voltunk, mind elmentünk a temetőre, a lelkesz urtól kezdve mindnyájan . . .

— Nem lehetetek mind együtt?

— Ah! lásd . . . igaz, ezt még nem is mondtam!

nulása után, a mi pedig alkalmasint elég fejtörést fog még okozni a diplomatáknak.

A bulgáriai nemzetgyűlés a jövő hó folytán fog egybegyűlni Tirnovában, megtenni az előkészületeket a fejedelm-választásra; biztosra foghatjuk tehát, hogy a kedélyek már kellőleg elé vannak készítve és hogy nem választatik más fejedelm, mint a kit az orosz kormány óhajt.

Az olasz kormány célszerűnek látta consulait és diplomatiaiügynökeit utasítani, hogy minden lehető módon igyekezzenek lecsendesíteni azon izgatást, mely Albániában az Olaszországhoz való csatoltatás érdekében megindult. Csakhogy lecsillapítani rendesen nehezebb szokott lenni mint felizgatni.

Oroszországban az elégedetlenség és bizonytalanság mind ijesztebb mérveket ölt. Most már a börtönőröket is hatsövű revolverekkel fegyverzik fel és különösen a politikai foglyokat őrzik megkettőztetett szigorral. Rosszul állhatnak oly ország ügyei, hol még a börtönökben elzárt raboktól is rettegni kell.

Horvát álmok. Egy bécsi lap zágrábi „nemzeti” körök-ből arról értesül, hogy a bosnyák küldöttség katolikus és mohamedán tagjai Zágrábban létük alkalmával a horvátok vezérégyéniségeivel oly megállapodásra jutottak, miszerint oda fognak törekedni, hogy Bosznia és Hercegovina végképen bekebelezessék Ausztria-Magyarországba; határozottan ellenezni fogják ezen tartományoknak szerb, magyar vagy németté való átváltoztatását, és kívánják Horvátország- és Dalmáciával egy államcsoporthá egyesítését általános tartománygyűléssel, melynek székhelye Zágráb legyen. A ferenczrendi szerzetesek s a bégek állítólag megígérték, hogy ezen programon keresztülvitelére hazájuk tekintélyesebb egyéneit megnyerni igyekeznek.

Tanulók lázadása Oroszországban. Moszkvai lapok érdekes közleményeket hoznak azon zavargásokról, melyek legutóbb Kharkow városában történtek. Az ottani állatgyógyintézet tanulói egy lengyeliszületésű tanárt kiűzték a tanteremből, s a lépcsőn bottal kergettek le. Az intézet igazgatója, Pitry, ki szintén lengyel, a kharkovi rendőrfőnököt hívta segítségül; de a tanulók nem tárgyaltak, s az igazgatót a rendő-

főnökkel együtt bántalmazták, úgy, hogy ezek kénytelenek voltak menekülni. Másnap már az egyetemi hallgatók is szövetkeztek az állatgyógyintézet tanulóival, s egy közös gyűlést akartak tartani az egyetemi épületben. Az egyetemi épület kapui azonban be voltak zárva. A tanulók betörték a kapukat s felvonultak a terembe. Ejjközben az egyetem előtti téren nagy néptömeg gyűlt össze; csakhamar megjelent a ker. kormányzó egy század gyalogsággal s felszólította a tanulókat, hogy oszlanak szét. Ezek azonban nem engedtek; de midőn a kormányzó kijelentette, hogy ha tíz percz alatt nem mennek szét, az épületre rohamot rendel el, elhagyták az egyetemi épületet s az egész várost bejárták forradalmi dalokat énekelve. Ugyanezen estve a városban röpiveket osztottak szét, melyek forradalomra szólították fel a népet. A zavargás még a következő napon is tartott. A tanulókhöz nagy neptömeg csatlakozott és rendőr nem mert mutatkozni, mert néhányat közülök nagyon elverték. A hatóságok nem mertek közbelépni. Végre a negyedik napon a katonaság erősen megszállta az egyetemi és állattani épületet, de a zendülést még sem sikerült elnyomnia. Egy lap szerkesztősege, mely a zavargás ellen írt, két nap alatt 174 fenyegető levelet kapott, melyek többek között tudtára adták, hogy a ház, melyben a szerkesztőség és a nyomda van, légbe fog röpíttetni és a lap valamennyi munkatársa nyolcz nap alatt föl fog konczoltatni, ha eddigi irányát folytatja.

Nemes adomány.

Tekintetes szerkesztő ur!

Sziveskedjék becses lapjában közzétenni; miszerint a közlelőbb napokban fölszólott „szarvasi kertészeti egyesület” emlékéül Balthazar Lajos, Kollár János, id. Mikolay Mihály, Plavec György és Ponyiczki Pál urak egy elismerésre méltó tett által örökítették meg.

Ugyanis az egyesület főnmaradt vagyonát azaz 50 frtot a szarvasi kisdedovodának „alapítványkép” ajándékozni kegyeskedtek.

Fogadják a tisztelettel említett urak, ezen, a kisdedneve-

— Hogyan! valami új szerencsétlenség? kérdé remegve André.

— Ha erre gondolok, harag önt el azonnal; vagyis . . . egy kissé szerencsétlen volt ő . . . rád nézve, tudod, a nővéred . . . én előre megmondtam . . . nővéred kaczer volt és hiu, tudod . . . mindig szalagot tett cipőjére . . . városi kisasszonynak akart látszani . . . No, végre meg is nyerte ezt. Egy erre utazó színházi ügynök megzavarta a fejét; sokat beszélt neki a fényes szinpadról, dicsérte hangját . . . elannyira, elannyira . . . atyád nem tohetett ellene semmit; öcséd pedig még nagyon fiatal volt . . . elannyira, hogy egy szép reggelen mindketten elutaztak.

— A nyomorúlt csábító! kiáltott fel André a fájdalomtól és dühtől reszkelve.

— Boncourt atya nem akart tovább azon helyen maradni, ahol ilyen dolog adta elő magát. . . Bár senki sem . . . de mégis ily nagy csapás korához képest . . . szegény öreg; vére felforrt, amint látta, hogy leánya ősi egyszerű szokásaikat kiforgatta . . . belehalt szegény.

— Óh, ha én itthon maradhattam volna! — szölt André; szorongó szívéből mély sóhaj szakadt fel; — mindez nem történt volna!

— Ne mondd azt, lásd, André . . . ha ez nem történt volna, talán más történt volna . . . ami megtörtént, megtörtént, senki sem akadályozhatja ezt meg, még a jó isten sem, amint

az én öreg tábornokom mondta, aki nem rég a tiszteletes úrnál volt — mikor olyan hevesen vitatkoztak egymással.

— És a többiek legalább: hol vannak ők? kérdezte André érzékellen önmegadással.

— Ők — nincsenek messze, két órányira innen . . . Dracquevillebe mentek, tudod, ahol az utolsó évben együtt mulattunk Deschamps menyegzőjén. Még nem búcsúztak el egészen ezen háztól . . . mondd meg anyádnak . . . még berendezkedhetnek itt.

André nem hallott többet; tompa fájdalommal nézte a szomorú helyet, ahol ifjusága édes álmok közt ringatózott . . . álmok . . . miket a multban talán csak a jó szülék lehettek szemére . . . meg az a kedves kis leány, aki akkor még csak gyermek volt, de már akkor megtudta köszönni élénk szemével a virágokat, mikkél André ablakát fel szokta völte diszíteni. Lassankint minden emlék külön egy-egy könyvet hívott elő az egykor oly ragyogó szemekből s afrikai nap hévétől barnára égetett arczán lassan-lassan legördített.

Könyein keresztül rápillantott Hubert apóra, aki zavartan, boszankodva magára, arczát izgalottan simogatta végig; André szívélyesen megszorította az öreg kezét és hirtelen istenhozódot mondvá, gyorsan ellávozott.

Fordította: #gravcsik Gyula.

(Vége köv.)

lés ügyét támogató nemes cselekedetökért a szarvasi kiseddővő egyesület forró köszönetét, örök hálóját. Szarvas, 1879. január 1-én, kiváló tisztelettel
Kuczka János, ovodai elnök.

Farkaságok.

Jó tanács. „Meg kell szöknöm, ugymond egy-ur jó barátjának. Megöl az a sok látogató; szegény, gazdag, folyvást alkalmatlankodik nyakamon“ . . . „Könnyű ezen segíteni — felelt a jó barát, — a szegénynek ne adj soha semmit, a gazdától pedig kérj szüntelen, tudom senki sem fog nálad alkalmatlankodni.“

Megfelelt. Egy csavargó suhancz véletlenül betörvén egy bolti kirakat üvegét, sietve elillant. A boltos azoban utána futott. utólérte, s megragadva rákiált: „Gazkölyök! betörted az ablakomat, nem tagadhatod.“ „Nem is tagadom — válaszolt a suhancz, s ép azért futottam haza — pénzért.“

Darvinizmus. Dumas papát a világhírű regényírót bizonyos társaságban egy üresfejű arszlán származása iránt faggatván, a következő párbeszéd fejlődött ki közöttük: „Nem lenne szives nekem megmondani Dumas ur, ha vajjon, tekintve kondor hajzatát és barna arczbőrét: mik voltak az ön szülei?“ „Mulattok voltak uram!“ „S nagyszülei?“ „Szerecsenek uram, kétségkívül szerecsenek.“ „S ősszülei?“ „Majmok uram, hanem azt a saját-ságot kell constataálnom, hogy az én származásom ott kezdődik a hol — az öné végződik.“

Czigány gyónás. Gyónni ment a czigány. Vétkei közt azt is bemondta a papnak, hogy egyszer az anyja ködménjét földhöz vágta. Megjegyezte ugyan a gyóntató atya, hogy ez nem véték, mindemellett a czigány külön abszolutiót kért. Megnyervén azt végre, a gyöngéd lelkiismeretességnek azon okát adta, hogy ezen alkalommal véletlenül a ködménben az anyja is benne volt.

Gyors suszter. Egy jókedvű suszterlegény azzal dicsekedett, hogy hat perc alatt képes egy pár cipőt előállítani. Fogadásra került a dolog. A legény elővesz egy pár csizmát, levágja róla a szárat és a cipő készen van, a fogadás pedig megnyerve.

Furesa menetség. Egy rövidlátó ember letelepszik a vendéglői társas-asztalhoz. Szomszédja egy kövér mészáros hatalmas öklét ép az asztalon nyugtatja. A rövidlátó ur villáját felemelve, a legjobb lelkiismerettel szurja bele a mészáros öklébe, s a mint az nagyot kiált fájdalmában, őszinte lélekkel mentegeti magát: „bocsánat uram, azt hittöm, hogy zsemle.“

* * *

Józsi: Jó regelt pájtás!

Miska: Adj isten! hová?

Józsi: Hogy nézel ki pajtikám? hol kapta azt az iszonyatos vágást az arcodon? Még most is vérzel.

Miska: Borotválásközben.

Józsi: Borotválás közből? Na de remélem, jól nyakon teremtetted azt a szárnár borbélyt?

Miska: Dehogy tettem, pajtikám, sőt még jól tartottam papramorgóval.

Józsi: Na pajtás! ezt már csak ilyen birkatermészetű teheti, amilyen te vagy. Nem értem.

Miska: Éh pedig értem — mert én ma'g a m borotválkozom.

* * *

Nem árt az a kutyának. Helivásárra készült Pestre a palotai menyecske. Mikor már az utcán volt, eszébe jutott, hogy valamit otthon felejtett.

Leteszi kosarát a ház kapujába.

Mire ismét kijött, a szomszéd kutyája már bekapta a kosárban volt friss irósvajat.

— János gazda, kiáltott át a szomszédnak, ehol ni! megette a kutyája a vajamat mind egyszálig! Ez mégis rémitő!

— Na, na, ne busuljon! csilligatta a szomszéd — nem árt a Kutyának egy csöppet sem.

Gazdasági tudnivalók.

Fiatál gyümölcsfák védelmére a fagy ellen. Tapasztalás bizonyítja, hogy minél bujább a növény, annál többet szenved a hidegtől, és hogy a buja ágak és hajtások mindig először és legkönnyebben fagnak el; e buja fejlődést tehát nyáron és őszön át amennyire csak lehet, meg kell akadályoznunk és kisebb mértékre szorítanunk. Erre szolgál 1. a gyenge ágak visszametszése, 2. a hegyek lecsipdesése és 3. az őszi levelezés. A lecsipdesést szeptember és októberhó déli óráiban és száraz időben minden ágakon hajtsuk végre, melyek a többit hosszán és buján túlnőtték. A hegyeket mintegy 8—10 centimetryre lecsipjük vagy lemetéljük. Ezen egyszerű eljárás után a keringő nedv azonnal elakad, megvastagodik és a zöld hajtás megfásul; ekként sokkal épebben állja ki a telet. A levelezést a csipdeséssel egyidejűleg lehet alkalmazni oly fánál, melyek különös bujaságot mutatnak. A leveleket főként az erős nyári ágakon 3—3 naponként, alulról felfelé lassankint és szárukkal együtt eltávolítjuk; némelyek ilyenkor a levelek szárait meghagyni javasolják, ez esetben a leveleket ollóval kell levágni. Ezen műtételek által a csemete korábban jut nyugalomra vagyis téli állapotába. Minél előbb hull el a levél és minél előbb idézzük elő ezen állapotot, annál tartósabb lesz a fa télen át.

Takaromány befolyása a sertés-hus minőségére. Tett kísérletek szerint tej és tejjgazdasági hulladékokkal tartott sertések húsá legízletesebb, és a hizlalás legnyereségesb. Ezután értékben legközelebb áll az árpa. Borsó- és zabtelés után is jó az eredmény, de a hus már rostosabb. Kizárólag tengerivel tartott sertések lágy húst és zsírt adtak, de jó eredménnyel hizlaltattak. Kizárólag burgonyával etetett sertések húsá laza, könnyű és izellen, mely főzés közben összeesik. Kiválóan zöld löherével tartott sertések sajátos sárga izetlen húst szolgáltatnak. Olajpogácsa és lenmag erős adagolása mellett árpával tartott sertések húsá laza, zsíros és kellemetlen mellékízű volt. Babbal tartott állatok szilárd, nehezen emészthető, nem kellemes ízű húst adtak. Makhizálás után a hus kellemetlen ízt vett fel.

Háziasszonyi dolgok köréből. Nincsen talán gazdasasszony, ki a tojáseltartás egyik nemét ne ismerné, sőt részünkről is bevalljuk, hogy nem egy út vezet Rómába, azaz hogy több módon lehet különböző sikerrel azt bizonyos ideig eltartani. Most azonban egy összehasonlító kísérlettel eredménye jutott tudomásunkra, mely mindenesetre megérdemli nemcsak a tudomásvételt, hanem egyszerűsége és gyakorlati oldalánál fogva a megpróbálást is. Ugyanis hat különböző módon elrakott tojások közül egy év elmúltával legteljesebb és minden szag nélkülieknek mutatkoztak azok, melyek lenmagolajjal bekenve és félig homokban elhelyezve voltak. Ha valóban a módok legjobbika ez — úgy nem tudnám miért ne követnők — holott egyszerűsége minden pepecselést nélkülöz.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: SIPOS SOMA.

H I R D E T É S E K

POLLAK HENRIK

divatáru raktárában Szarvason,

a legujabban érkezett

különösen

a közeli farsangi idényre

nagy választéku tartatánok, creplisek, mollok, francia battistok, különféle szalagok, legyezők, szarvasbőr és glace keztyük egy, két és három gombosak, báli virágok, legujabb divatu férfi- és női nyakkendők, különféle chiffon, oxford és creton ingek, gallérok, manchettek.

Ezeken kívül ajánlatnak a legfinomabb flanellek, szines és fekete liszterszövetek, pique és szines barchetek, különféle chiffon vásznak és cretonok.

A legjutányosabb árak biztosítása mellett.

Hirdetés.

Alólirott ajánlja dusan felszerelt raktárát különösen

a farsangi idényre

érkezett mindenféle színű tartatán, fehér kreplis, moll, battist-clair, francia jaconet, battist, gazir; továbbá báli virágok, legyezők, legyező-zsinórok, keztyük, atlasz-, rips- és bársony-szalagok; ezenkívül kapható tiszta rumburgi-vászon, chiffon, ugyszintén karton, creton, fekete liszter és terno stb.

Férfiak részére: valódi brüni gyapju-szövetek, reichenbergi pervien doskin és több hasonló cikkek a legillendőbb árak mellett

Menzer Mór,

rőfös kereskedő
Szarvason.

A farsangi idényre

ajánlja alólirott dusan felszerelt raktárát, melyben folytonosan nagy választékban s a legjutányosabb árak mellett kapható

báli ruhákhoz való

tartatán, creplisse, francia moll, francia battist minden neme, battist clair, disz atlasz, továbbá keztyük és legyezők a legfinomabb minőségben. Dosking, pervián és gyapot kelmék nagy készletben tartatnak. Férfi öltönyök elkészítettése felelősség mellett elvállaltatik. Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek.

Fischbein Ignátz,

rőföskereskedő Szarvason.